

רשומות

ספר החוקים

5 בנובמבר 2008

2185

ז' בחשוון התשס"ט

עמוד

2	..... חוק להגנת חיית הבר (תיקון מס' 6), התשס"ט-2008
2	..... חוק לעידוד הפקת סרטים בישראל (הוראת שעה ותיקון חקיקה), התשס"ט-2008
	תיקון עקיף:
	חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 – מס' 36
5	..... חוק היטלי סחר (תיקון מס' 4), התשס"ט-2008
	תיקון טעות דפוס

חוק להגנת חיית הבר (תיקון מס' 6), התשס"ט-2008*

תיקון סעיף 14

1. בחוק להגנת חיית הבר, התשט"ו-1955¹, בסעיף 14 –
- (1) בסעיף קטן (ב), במקום הסיפה החל במילים "או על תקנה" יבוא "דינו – מאסר שנתיים או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977²;
- (2) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ב) העובר על תקנה שהותקנה לפי סעיף 16(2), דינו – מאסר שנתיים או קנס"

שלום שמחון
שר החקלאות ופיתוח הכפר

אהוד אולמרט
ראש הממשלה

דליה איציק
יושבת ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

* התקבל בכנסת ביום כ"ט בתשרי התשס"ט (28 באוקטובר 2008); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 61, מיום כ"ד בתשרי התשס"ד (20 באוקטובר 2003), עמ' 44.

¹ ס"ח התשט"ו, עמ' 10; התשנ"ח, עמ' 217.

² ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

חוק לעידוד הפקת סרטים בישראל (הוראת שעה ותיקון חקיקה), התשס"ט-2008*

1. הגדרות ופרשנות (א) בחוק זה –

- "הפקה זרה" – הפקת סרט בישראל, בידי תושב חוץ, שמתקיימים בה שניים אלה:
- (1) סכום תשלומי ההפקה בישראל ששולמו לצורך הפקת הסרט הוא שמונה מיליון שקלים חדשים לפחות;
- (2) הפקת הסרט לא נעשתה בסיוע של מוסד ציבורי, כהגדרתו בסעיף 3א לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985¹, הנתמך למטרה זו לפי המבחנים לתמיכה במוסדות ציבורי שנקבעו לפי הוראות סעיף 12 לחוק הקולנוע;
- "הפקה משותפת" – הפקת סרט בישראל, למעט סדרת טלוויזיה, שמתקיימים לגביה כל אלה:
- (1) תושב ישראל ותושב חוץ שותפים בהשקעה בתקציב הפקת הסרט, בזכות היוצרים בו ובהכנסות ממנו;
- (2) חלקם של תושבי החוץ בהשקעה בתקציב הפקת הסרט הוא 50% לפחות;
- (3) סכום תשלומי ההפקה בישראל ששולמו לצורך הפקת הסרט, בניכוי 85% מסכום השקעתם של תושבי ישראל בתקציב הפקת הסרט, הוא ארבעה מיליון שקלים חדשים לפחות;
- "הפקת סרט" – כל הפעולות שמטרתן להביא ליצירת עותק ראשון, שלם, של סרט המוכן להקרנה מסחרית, לרבות חלק מהפעולות כאמור;

* התקבל בכנסת ביום כ"ט בתשרי התשס"ט (28 באוקטובר 2008); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 400, מיום י"א בתמוז התשס"ח (14 ביולי 2008), עמ' 662.

¹ ס"ח התשמ"ה, עמ' 60.

“חברת הפקות ישראלית” – חברה תושבת ישראל שעיסוקה הפקת סרטים;
 “חוק הקולנוע” – חוק הקולנוע, התשנ”ט–1999;²
 “סדרת טלוויזיה” – סרט עלילתי שהופק לשם שידור בטלוויזיה, הערוך בפרקים, וכל פרק מהווה משדר בפני עצמו;
 “סרט” – כהגדרתו בחוק הקולנוע;
 “הפקודה” – פקודת מס הכנסה³;

“תושב חוץ” – כהגדרתו בפקודה, למעט חבר בני אדם שתושבי ישראל הם בעלי השליטה בו, או הנהנים או הזכאים ל-25% או יותר מההכנסות או מהרווחים של החבר, במישרין או בעקיפין; לעניין זה, “בעלי שליטה” – כהגדרתם בסעיף 68א(ג) לפקודה;

“תשלומי הפקה בישראל” – תשלומים המשתלמים לתושב ישראל לשם הפקת סרט, בעד רכישה או שכירות, בישראל, של שירותים או נכסים, שהשימוש בהם יהיה בישראל, למעט –

- (1) תשלומים לרכישת נכס המיועד, לפי טיבו, לשימוש גם לאחר סיום הפקת הסרט;
- (2) תשלומי ריבית;
- (3) תשלומים אחרים שקבע שר האוצר.

(ב) לכל מונח אחר בחוק זה תהא המשמעות הנודעת לו בפקודה.

הטבה לחברת הפקות ישראלית

2. (א) חברת הפקות ישראלית המשלמת תשלומי הפקה בישראל לצורך הפקה זרה או הפקה משותפת, שסעיף 164 לפקודה חל עליהם, זכאית להטבה, לשם הקטנת עלויות ההפקה ועידוד הפקת סרטים בישראל, בשיעור כמפורט להלן מתשלומי ההפקה בישראל כאמור, ובלבד שהיא מנהלת פנקסים קבילים לגבי הכנסתה ובהם חשבון נפרד לגבי כל סרט שהיא מפיקה:

- (1) בהפקה זרה – 17%;
- (2) בהפקה משותפת שבה חלקם של תושבי החוץ בהשקעה בתקציב הפקת הסרט הוא 75% לפחות – 13%;
- (3) בהפקה משותפת אחרת – 9%.

(ב) הוראות סעיף זה לא יחולו על תשלומי הפקה בישראל שמשלמת חברת הפקות ישראלית, במישרין או בעקיפין, בכסף או בשווה כסף, לקרוב של החברה, למפיק, לבמאי, לתסריטאי או לשחקן ראשי, לקרוב של כל אחד מהם, או למי מטעמו של כל אחד מהם, בעד שירותיהם, וכן על תשלומים שמשלמת החברה בעד רכישת זכות יוצרים ביצירה הספרותית שעליה מבוסס הסרט או בעד זכות השימוש בה; לעניין זה – “קרוב” – כהגדרתו בסעיף 88 לפקודה;

“שחקן ראשי” – שחקן שהכנסתו בעד משחקו בסרט, שאינה השתתפות בהכנסות מהסרט, היא 150,000 שקלים חדשים או יותר.

אופן מימוש ההטבה

3. חברת הפקות ישראלית הזכאית להטבה כאמור בסעיף 2, תנכה בשעת התשלום של תשלומי ההפקה בישראל, שסעיף 164 לפקודה חל עליהם, מס בשיעור לפי סעיף 164 לפקודה או מס בשיעור ההטבה שלו היא זכאית לפי סעיף 2, לפי הגבוה מביניהם;

² ס”ח התשנ”ט, עמ’ 53.

³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ’ 120.

ניתנה החברה מס כאמור, תשלם לפקיד השומה, לפי הוראות סעיף 166 לפקודה, רק את יתרת סכום המס שניתנה העולה על סכום ההטבה שלו היא זכאית לפי סעיף 2, ככל שיש יתרה כאמור.

4. (א) חברת הפקות ישראלית המבקשת לקבל הטבה לפי סעיף 2, לגבי תשלומי הפקה בישראל שהיא משלמת, כאמור באותו סעיף, כולם או חלקם, תודיע על כך לפקיד השומה, לפני תחילת הפקת הסרט בישראל; בהודעה כאמור תציין החברה את שם הסרט, את פרטי תושב החוץ שמפיק את הסרט או שהוא שותף בהפקתו, לפי העניין, את חלקו של תושב החוץ בהשקעה בתקציב הפקת הסרט, ואת שיעור ההטבה החל לגביה לפי הוראות סעיף 2.

(ב) להודעה לפי סעיף קטן (א) תצרף החברה את אלה:

(1) אישור בכתב של תושב החוץ שמפיק את הסרט או שהוא שותף בהפקתו, לפי העניין, כי ידוע לו שהוראות חוק זה יחולו על תשלומי הפקת הסרט בישראל;

(2) הצהרה של החברה לפקיד השומה שבה מתחייבת החברה למסור הודעה לכל מי שיקבל ממנה תשלומי הפקה בישראל, לפי הוראות סעיף קטן (ג).

(ג) חברת הפקות ישראלית המבקשת לקבל הטבה לפי סעיף 2, תודיע בכתב, לכל מי שיקבל ממנה תשלומי הפקה בישראל כאמור באותו סעיף, במועד ההתקשרות עמו, על כוונתה לקבל הטבה לגבי התשלומים כאמור, ולנכות מהם מס בשיעור האמור בסעיף 3.

5. לא מסרה חברת הפקות ישראלית לפקיד השומה ולמקבל תשלומי הפקה בישראל, הודעות לפי הוראות סעיף 4, לגבי תשלומי הפקה בישראל שהיא משלמת, כולם או חלקם, יראו אותה כמי שבחרה שהוראות סעיפים 2 ו-3 לא יחולו על התשלומים שלגביהם לא נמסרו הודעות כאמור.

6. סכום ההטבה לפי סעיף 2 שניתן לחברת הפקות ישראלית, יופחת מהוצאות הפקת הסרט המותרות לניכוי לפי כל דין.

7. בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975⁴, בסעיף 30 – תיקון חוק מס ערך מוסף – מס' 36

(1) בסעיף קטן (א), בסופו יבוא:

"(18) מתן שירות לתושב חוץ בידי חברת הפקות ישראלית, לשם הפקת סרט בישראל, למעט סרט ישראלי";

(2) בסעיף קטן (ג) –

(א) בהגדרה "תושב חוץ", בסופה יבוא "ולעניין סעיף קטן (א)(18) – גם אם הוא שוהה בישראל לצורך הפקת הסרט";

(ב) אחרי ההגדרה "תושב חוץ" יבוא:

"הפקת סרט" ו"חברת הפקות ישראלית" – כהגדרתם בחוק לעידוד הפקת סרטים בישראל (הוראת שעה ותיקון חקיקה), התשס"ט-2008⁵;

"סרט" ו"סרט ישראלי" – כהגדרתם בחוק הקולנוע, התשנ"ט-1999².

8. (א) שר האוצר ממונה על ביצועו של חוק זה. ביצוע

⁴ ס"ח התשל"ו, עמ' 52; התשס"ח, עמ' 266.

⁵ ס"ח התשס"ט, עמ' 2.

(ב) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע בצו סכומים שונים מהסכומים הקבועים בהגדרות "הפקה זרה" ו"הפקה משותפת", ובלבד שהסכומים שייקבעו לא יעלו על הסכומים הקבועים בהגדרות האמורות ביום תחילתו של חוק זה.

9. הוראות חוק זה, למעט סעיף 7, יחולו על תשלומי הפקה בישראל המשתלמים עד תום הוראת שעה שנת המס 2013.

רוני בר־און
שר האוצר

אהוד אולמרט
ראש הממשלה

דליה איציק
יושבת ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

חוק היטלי סחר (תיקון מס' 4), התשס"ט–2008*

1. בחוק היטלי סחר, התשנ"א–1991¹ (להלן – החוק העיקרי), בשם החוק, אחרי "היטלי סחר" יבוא "ואמצעי הגנה".
2. בסעיף 1 לחוק העיקרי –
  - (1) אחרי ההגדרה "המנהל" יבוא:
"הסכם ארגון הסחר העולמי" – ההסכם המקים את ארגון הסחר העולמי, כפי שנחתם במרקש ביום 15 באפריל 1994;
  - "הסכם החקלאות" – ההסכם בדבר חקלאות, המובא כנספח A1 להסכם ארגון הסחר העולמי;
  - "טובין" – לרבות חומרי גלם ומוצרי חקלאות לא מעובדים;
  - (2) במקום ההגדרה "השר" יבוא:
"השר" – על אף האמור בכל דין, כמפורט להלן, לפי העניין:
    - (1) לעניין פרק ב' – כל שר בתחום סמכותו;
    - (2) לעניין פרק ב'2, בכל הנוגע למוצרי חקלאות לא מעובדים – שר החקלאות ופיתוח הכפר;
    - (3) לעניין פרק ב'2, בכל הנוגע לטובין שאינם מוצרי חקלאות לא מעובדים ולעניין שאר הוראות חוק זה – שר התעשייה המסחר והתעסוקה.
3. בסעיף 2(א) לחוק העיקרי, במקום פסקה (3) יבוא:
"3) הגנה על ייצור מקומי של מוצרי חקלאות המפורטים בנספח XLII להסכם ארגון הסחר העולמי, מפני נזק שנגרם או עלול להיגרם בידי יבוא מתחרה, בהתאם להוראות הפרק העוסק באמצעי הגנה מיוחדים שבהסכם החקלאות".
4. אחרי סעיף 3א לחוק העיקרי יבוא:

* התקבל בכנסת ביום כ"ט בתשרי התשס"ט (28 באוקטובר 2008); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 311, מיום י"א בתמוז התשס"ז (27 ביוני 2007), עמ' 682.
¹ ס"ח התשנ"א, עמ' 38; התשס"ה, עמ' 662.

“פרק ב’ 2: אמצעי הגנה

סימן א’: הגדרות

הגדרות .ב3. בפרק זה –

“אמצעי הגנה” – היטל הגנה או מכסת יבוא, כמשמעותם בסימן ה’;

“גידול ביבוא”, של טובין – כמשמעותו בסעיף 3(ב)1;

“טובין דומים”, לגבי טובין מיובאים ו”רשות מוסמכת”, של מדינת חוץ – כהגדרתם בסעיף 4;

“טובין מיובאים” – טובין המיובאים לישראל ואשר הוגשה לגביהם בקשה לפי הוראות סעיף 3(א);

“טובין מתחרים”, לגבי טובין מיובאים – טובין המהווים תחליף ישיר לטובין המיובאים ושאינם טובין דומים;

“הממונה” – מי שמונה לפי סעיף 5, ולעניין טובין שהם מוצרי חקלאות לא מעובדים – אדם בעל ידע ומומחיות בכלכלה ובסחר חוץ שמינה שר החקלאות ופיתוח הכפר;

“נזק חמור” – כמשמעותו בסעיף 3(ב)2;

“צד מעוניין” – כל אחד מאלה:

(1) יצרן, יצואן או יבואן של טובין מיובאים, וכן ארגון שבו חברים יצרנים, יצואנים או יבואנים כאמור;

(2) יצרן בישראל של טובין הדומים לטובין המיובאים או של טובין המתחרים בטובין המיובאים, וכן ארגון, לרבות תאגיד שהוקם על פי חוק, שבו חברים יצרנים כאמור;

(3) רשות מוסמכת במדינת היצוא של הטובין המיובאים;

“צד מעורב” – כמשמעותו בסעיף 13;

“ענף יצרני מקומי”, לגבי טובין דומים לטובין מיובאים או טובין מתחרים בטובין מיובאים – כלל היצרנים בישראל של הטובין הדומים או המתחרים כאמור או חלק מהיצרנים כאמור, שתוצרתם הכוללת מהווה שיעור ניכר מסך כל התוצרת המקומית של הטובין הדומים או המתחרים.

סימן ב’: הליכי בירור

ב3. (א) ענף יצרני מקומי של טובין דומים לטובין מיובאים או של טובין מתחרים בטובין מיובאים או מי שמייצג אותו (בסימן זה – המבקש), רשאי להגיש לממונה בקשה, בכתב, לקיים בירור בשל כך שגידול ביבוא של טובין ותנאי יבואם גורמים או עלולים לגרום לנזק חמור לענף היצרני המקומי (בפרק זה – בקשה לקיום בירור).

(ב) בקשה לקיום בירור תכלול מידע וראיות לגבי כל אחד מהמפורטים להלן וכן מידע נוסף שיקבע השר, ובלבד שניתן להשיגם במאמץ סביר:

(1) קיומו של גידול משמעותי בהיקף היבוא של טובין, במונחים מוחלטים או ביחס לייצור או לצריכה בישראל של טובין דומים לטובין המיובאים או של טובין מתחרים בטובין המיובאים (בפרק זה – גידול ביבוא);

(2) קיומה של פגיעה כוללת ומשמעותית או הסתברות לפגיעה כאמור (בפרק זה – נזק חמור) בענף היצרני המקומי של הטובין הדומים לטובין המיובאים או של טובין המתחרים בטובין המיובאים;

(3) קיומו של קשר סיבתי בין הגידול ביבוא לבין הנזק החמור לענף היצרני המקומי.

(ג) לבקשה לקיום בירור תצורך תכנית המפרטת את אופן היערכותו של הענף היצרני המקומי לשם הסתגלותו לתנאי תחרות עם הטובין המיובאים.

(ד) ראה הממונה כי בקשה לקיום בירור שהוגשה לו אינה כוללת את כל המידע והראיות הנדרשים לפי סעיפים קטנים (ב) ו-(ג), יודיע על כך למבקש, בכתב, ויאפשר לו להגיש את המידע או הראיות החסרים בתוך 15 ימים ממועד קבלת ההודעה; הממונה רשאי, על פי בקשת המבקש, להאריך את התקופה האמורה בתקופה נוספת שלא תעלה על 15 ימים; לא הוגשו לממונה מידע וראיות כאמור בתוך התקופה שקבע לכך הממונה, יראו את הבקשה כאילו בוטלה בידי המבקש, ואולם אין בכך כדי למנוע מהמבקש להגיש בקשה חדשה באותו עניין.

(א) הוגשה בקשה לקיום בירור, יפתח הממונה בהליך של בירור הבקשה, אם מצא, לאחר שבחן את המידע והראיות שנכללו בבקשה, לרבות דיוקם ומהימנותם, וכן מידע נוסף שהיה זמין לו, כי יש ראיות מספיקות לכאורה לקיום האמור בסעיף ג(ב).

(ב) החלטת הממונה לפי סעיף קטן (א) תתקבל בתוך 30 ימים מיום הגשת הבקשה לקיום בירור, ואם הוגשו לממונה מידע וראיות נוספים לפי סעיף ג(ד) – בתוך 20 ימים מיום הגשתם.

(ג) הממונה רשאי, בנסיבות מיוחדות, לפתוח בהליך של בירור מיוזמתו, אף בלא הגשת בקשה לקיום בירור, ובלבד שמצא כי יש ראיות מספיקות לכאורה לקיום האמור בסעיף ג(ב); על הליך של בירור שנפתח כאמור יחולו הוראות פרק זה, בשינויים המחוייבים.

פתיחה בהליך של בירור 73

הודעות הממונה
לעניין פתיחה בהליך
של בירור

13. (א) החליט הממונה, לפי הוראות סעיף 3ד, שלא לפתוח בהליך של בירור, יודיע על כך, בכתב, למבקש בצירוף נימוקים.

(ב) החליט הממונה, לפי הוראות סעיף 3ד, לפתוח בהליך של בירור, יודיע על כך, בכתב, בתוך חמישה ימים מיום החלטתו, למבקש ולרשויות המוסמכות במדינות היצוא של הטובין המיובאים שהן צד להליך הבירור וכן לכל צד מעוניין אחר ששמו צוין בבקשה לקיום בירור; ההודעה תכלול את הפרטים האמורים בסעיף קטן (ג) ויצורף לה העתק מהבקשה ומהחלטת הממונה על פתיחה בהליך של בירור.

(ג) בהודעה כאמור בסעיף קטן (ב) יצוינו מהות הבקשה, שם המבקש, סוג הטובין המיובאים, מדינת היצוא של הטובין המיובאים ומועד הפתיחה בהליך של בירור.

(ד) ההודעה כאמור בסעיף קטן (ב) תפורסם, בתוך המועד האמור באותו סעיף קטן, בשני עיתונים יומיים בעלי תפוצה רחבה בישראל, ובאתר האינטרנט של משרד התעשייה המסחר והתעסוקה; הפרסום יכלול הזמנה לצד מעוניין לפנות לממונה, בתוך שבעה ימי עבודה מיום הפרסום בעיתונים כאמור בבקשה לקבל, בדרך ובמועד שקבע השר, העתק מהבקשה ומהחלטת הממונה על פתיחה בהליך של בירור.

כתב תגובה

13.

(א) (1) צד מעוניין רשאי להגיש לממונה את תגובתו לבקשה לקיום בירור, בכתב, בתוך 30 ימים מיום שהומצא לו העתק מהבקשה ומהחלטת הממונה לפי הוראות סעיף 3ה(ב) או (ד), לפי העניין; התגובה תכלול מידע וראיות בכל עניין הנוגע לבירור (בפרק זה – כתב תגובה) והצד המעוניין ישלח העתק ממנה למבקש.

(2) השר רשאי לקבוע פרטי מידע וראיות שעל צד מעוניין לכלול בכתב התגובה.

(ב) המבקש רשאי להגיש לממונה את תגובתו לכתב התגובה, בכתב, בתוך 20 ימים מיום שהומצא לו כתב התגובה; המבקש ישלח העתק מתגובתו כאמור לכל צד מעוניין שהגיש כתב תגובה לפי סעיף קטן (א).

(ג) הממונה רשאי, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להאריך את התקופות האמורות בסעיפים קטנים (א) או (ב) בתקופה נוספת שלא תעלה על 21 ימים, וכן רשאי הוא לקצר את התקופות האמורות אם סבר כי קיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת.

זכויות צד מעורב
ורשות מוסמכת
במדינת יצוא

13.

(א) הממונה רשאי לזמן כל צד מעוניין שהגיש כתב תגובה לפי הוראות סעיף 3ו ואת המבקש (בפרק זה – צד מעורב) להשמיע את טענותיו, כפי שהוגשו בכתב, גם בעל פה; כן רשאי הממונה לזמן רשות מוסמכת במדינת היצוא של הטובין המיובאים להשמיע את טענותיה בעל פה, אף אם לא הגישה כתב תגובה.

(ב) הממונה יאפשר לצד מעורב בהליך, לפי בקשתו, וכן לרשות מוסמכת במדינת היצוא של הטובין המיובאים אף אם לא הגישה כתב תגובה, לפי בקשתה, לעיין בכל מידע המצוי ברשותו והנוגע לבירור, ובלבד שאינו מידע חסוי כמשמעותו בסעיף 32 כפי שהוא מוחל בסעיף ט3.

33. החלטה מקדמית על הטלת ערובה זמנית

(א) הממונה רשאי, בכל שלב שלאחר תום המועד להגשת כתב תגובה לפי סעיף 30(א), לקבל החלטה מקדמית ולפיה בשל קיומם לכאורה של גידול ביבוא, של נזק חמור לענף היצרני המקומי ושל קשר סיבתי, כאמור בסעיף 33(ב). קיים צורך במתן ערובה זמנית למניעת נזק העלול להיגרם לענף היצרני המקומי במהלך הבירור, אשר יהיה קשה לתקנו אלמלא הערובה הזמנית.

(ב) קבע הממונה בהחלטה מקדמית כי קיים צורך במתן ערובה זמנית, יקבע בהחלטתו את שיעור הערובה הדרושה לדעתו לשם מניעת הנזק כאמור בסעיף קטן (א) ואת התקופה שבה תהיה מופקדת ובלבד שלא תעלה על 200 ימים; הממונה יודיע למנהל על החלטתו כאמור סמוך ככל האפשר למועד שבו ניתנה.

(ג) הממונה יודיע על ההחלטה המקדמית שקיבל, בתוך חמישה ימים מיום קבלתה לצד מעורב, וכן לרשות מוסמכת במדינת היצוא של הטובין המיובאים אף אם לא הגישה כתב תגובה.

(ד) מסר הממונה הודעה למנהל כאמור בסעיף קטן (ב), ידרוש המנהל מכל יבואן של הטובין המיובאים, ערובה בשיעור שעליו הודיע הממונה, ויורה לעכב את שחרור הטובין האמורים מפיקוח רשות המכס עד להפקדת הערובה הזמנית.

(ה) עתירה על החלטה מקדמית של הממונה לפי הוראות סעיף זה תוגש לבית משפט לענינים מינהליים, בתוך 15 ימים מיום שנודע לעותר על ההחלטה.

הוראות סעיפים 31, 32, 33א, 32 ו-32ג(א), יחולו לענין בירור לפי פרק זה, בשינויים המחויבים ובשינויים אלה:

33. החלת הוראות מפרק ג' לענין מידע הנוגע לבירור

(1) בסעיף 32(ב), ברישה, במקום "הנוגע למחיר יבוא או למחיר יצוא" יקראו "הנוגע לגידול ביבוא";

(2) בסעיף 33א(ב), המילים "בהתייעצות עם יושב ראש הוועדה המייעצת" – לא ייקראו.

סימן ג': ממצאי הממונה, מסקנותיו והמלצותיו

(א) הממונה יסיים את הליך הבירור ויעביר לשר, לא יאוחר מתום 215 ימים ממועד הפתיחה בהליך הבירור, את ממצאי הבירור ואת מסקנותיו והמלצותיו המנומקות (בפרק זה – ממצאי הבירור), ובין השאר –

33. סיום הליך הבירור ומסירת ממצאים, מסקנות והמלצות

(1) מסקנות בדבר קיומו של גידול ביבוא לרבות ביחס לכמות הממוצעת של יבוא הטובין בשלוש השנים המייצגות האחרונות ובדבר קיומם של נזק חמור לענף היצרני המקומי וקשר סיבתי, כאמור בסעיף 3ג(ב);

(2) המלצות בדבר –

(א) הצורך לנקוט אמצעי הגנה, לאור המסקנות כאמור בפסקה (1), מטעמים של טובת המשק בכללו וכדי להקל על הסתגלותו של הענף היצרני המקומי לתנאי תחרות עם הטובין המיובאים;

(ב) סוג אמצעי ההגנה שיש לנקוט, שיעורו, תנאיו, תחולתו ותקופת תוקפו; המלצת הממונה בדבר נקיטת אמצעי הגנה מסוג מכסה להגבלת יבוא של טובין, תכלול המלצה בדבר אופן חלוקת המכסה כאמור בין מדינות היצוא של הטובין המיובאים.

(ב) עם העברת ממצאי הבירור לפי הוראות סעיף קטן (א), ימסור הממונה לצד מעורב וכן לרשות מוסמכת במדינת היצוא של הטובין המיובאים, את ממצאי הבירור, בכפוף להוראות סעיף 332 כפי שהן מוחלות בסעיף 3ט.

(א) הממונה, בבואו לקבוע קיומו של נזק חמור לענף יצרני מקומי, ישקול, בין השאר, את אלה:

קביעת קיומו של נזק חמור

3.יא.

(1) היקף הגידול ביבוא ותנאי היבוא של הטובין המיובאים;

(2) ההשפעה של הגידול ביבוא על מחירם בישראל של טובין דומים לטובין המיובאים או של טובין מתחרים בטובין המיובאים, שיוצרו בישראל; לעניין זה יבחן הממונה, בין השאר, אם מחיר הטובין המיובאים נמוך באופן משמעותי בהשוואה למחיר הטובין הדומים או המתחרים כאמור;

(3) ההשפעה של הגידול ביבוא על הענף היצרני המקומי; לעניין זה יבחן הממונה את כל הגורמים הכלכליים והמדדים הנוגעים לענף היצרני המקומי, ובין השאר את ההשפעה על מכירות, רווחים, תפוקה, נתח שוק, פרויזן ותעסוקה של הענף היצרני המקומי.

(ב) הממונה יבסס את קביעתו לעניין קיומה של הסתברות לנזק חמור כאמור בסעיף 3ג(ב)(2) על עובדות, ולא על השערות בלבד או על אפשרות רחוקה; בבואו לקבוע את קיומה של הסתברות לנזק חמור, ישקול הממונה, נוסף על השיקולים האמורים בסעיף קטן (א), בין השאר את אלה:

(1) קצב הגידול בהיקף היבוא של הטובין המיובאים;

(2) אפשרות לעלייה בהיקף הגידול ביבוא בשל עלייה אפשרית בכושר הייצור של הטובין המיובאים.

קביעת קיומו של קשר סיבתי
ז"ב. הממונה, בבואו לקבוע קיומו של קשר סיבתי בין הגידול ביבוא לבין הנזק החמור לענף היצרני המקומי, יבחן את כל הראיות הנוגעות לעניין הנמצאות לפניו; כמו כן יבחן הממונה כל גורם ידוע אחר, מלבד הגידול ביבוא, שגורם באותה עת לנזק לענף היצרני המקומי.

סימן ד': נקיטת אמצעי הגנה

החלטת השר לנקוט אמצעי הגנה
ז"ג. (א) הגיש הממונה לשר את ממצאי הבירור לפי סעיף 31, ולפי מסקנותיו קיימים גידול ביבוא, נזק חמור לענף היצרני המקומי וקשר סיבתי, כאמור בסעיף 33(ב), יעביר השר את ממצאי הבירור לשר האוצר ויחליט, בתוך 40 ימים מיום שנמסרו לו, אם לנקוט, בצו, אמצעי הגנה בהתאם להוראות סימן ה' (בפרק זה – צו המטיל אמצעי הגנה), או שלא לנקוט אמצעי כאמור, וזאת בהתחשב, בין השאר, בנימוקים הנוגעים למשק בכלל, ורשאי השר להתחשב לעניין זה גם ביחסי הסחר של ישראל עם מדינות חוץ.
(ב) החליט השר לפי הוראות סעיף קטן (א) להטיל היטל הגנה בהתאם להוראות סעיף 32ז, יעביר את החלטתו לאישור שר האוצר; אישר שר האוצר את החלטת השר כאמור, או לא מסר לשר הודעה על הסירוב לאשרה בתוך 15 ימים מיום העברת ההחלטה אליו, יטיל השר, בצו, בתוך חמישה ימים, היטל הגנה.

(ג) הודעה על החלטת השר לפי סעיף קטן (א) תימסר לצד מעורב ולרשות מוסמכת במדינת היצוא, בתוך חמישה ימים מיום מתן ההחלטה שלא לנקוט בצו המטיל אמצעי הגנה, או מיום מתן הצו, לפי העניין.

נקיטת אמצעי הגנה פעם נוספת
ז"ד. (א) על אף הוראות סעיף 31, לא יחליט השר לנקוט אמצעי הגנה כאמור באותו סעיף לעניין טובין מיובאים שלגביהם ניתן צו קודם המטיל אמצעי הגנה, אלא אם כן חלפה ממועד פקיעתו של הצו הקודם תקופה השווה למחצית תקופת תוקפו או תקופה של שנתיים, לפי המאוחר.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאי השר לנקוט אמצעי הגנה פעם נוספת לתקופה שלא תעלה על 180 ימים אף אם טרם חלפה התקופה הקבועה באותו סעיף קטן, ובלבד שהתקיימו כל אלה:

(1) חלפה שנה לפחות ממועד פקיעתו של הצו הקודם;

(2) לא ננקטו אמצעי הגנה לגבי אותם טובין מיובאים יותר מפעמיים בחמש השנים שקדמו למועד ההחלטה לנקוט אמצעי הגנה פעם נוספת.

סימן ה': סוגי אמצעי הגנה, תחולתם, שיעורם ותוקפם

3טו. סוגי אמצעי הגנה ותחולתם (א) אלה אמצעי הגנה שרשאי השר לנקוט בצו המטיל אמצעי הגנה:

(1) היטל הגנה לפי סעיף 3טז;

(2) מכסה להגבלת יבוא של טובין לפי סעיף 3יז (בפרק זה – מכסת יבוא).

(ב) אמצעי הגנה יהיה בשיעורים הנדרשים כדי למנוע את הנזק החמור לענף יצרני מקומי וכדי לאפשר לענף היצרני המקומי להסתגל לתנאי תחרות עם הטובין המיובאים.

(ג) אמצעי הגנה יחול על סוג מסוים של טובין מיובאים שלגביהם חל גידול ביבוא כפי שנקבע בצו המטיל אמצעי הגנה, על טובין מיובאים מסוימים שלגביהם חל גידול כאמור או על יבוא של טובין מיובאים ממדינה מסוימת שלגביהם חל גידול כאמור.

3טז. היטל הגנה – (א) היטל הגנה יהיה בשיעור מערכם של הטובין המיובאים, בסכום קצוב או לפי חישוב אחר, ולתקופה שלא תעלה על התקופה הקבועה בסעיף 3יח, הכל כפי שקבע השר בצו המטיל אמצעי הגנה.

(ב) צו המטיל אמצעי הגנה כאמור בסעיף קטן (א) (בפרק זה – צו המטיל היטל הגנה) יחול על הטובין כמפורט בו שישוחררו מפיקוח רשות המכס החל ביום תחילת הצו ובתקופת תוקפו.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), היתה מופקדת ביום תחילת הצו ערובה זמנית כאמור בסעיף 3ח, יחול הצו גם על טובין ששוחררו מפיקוח רשות המכס לפני יום תחילתו של הצו אך לאחר הפקדת הערובה.

3יז. מכסת יבוא – (א) מכסת יבוא תהיה בשיעור שקבע השר בצו המטיל אמצעי הגנה, בהתייעצות עם שר האוצר, ואשר לא יפחת מהכמות הממוצעת של יבוא הטובין בשלוש השנים המייצגות האחרונות שקדמו למועד הטלת המכסה, כפי שנקבע בממצאי הבירור כאמור בסעיף 3י(א) (בסעיף זה – תקופה קודמת מייצגת); ואולם רשאי השר לקבוע בצו כאמור, מכסת יבוא בשיעור הנמוך מהכמות הממוצעת כאמור, אם הדבר נדרש לאור ממצאי הבירור.

(ב) בצו המטיל אמצעי הגנה כאמור בסעיף קטן (א) (בפרק זה – צו המטיל מכסת יבוא) ייקבע אופן החלוקה של מכסת היבוא בין מדינות היצוא של הטובין המיובאים; אופן החלוקה כאמור ייעשה לאחר שנעשה ניסיון להגיע להסכמה בעניין אופן החלוקה עם מדינות כאמור, שיש להן חלק משמעותי בהיקף היבוא של הטובין המיובאים, ואולם אם ניסיון להגיע להסכמה כאמור אינו מעשי, תחולק המכסה בין מדינות היצוא של הטובין המיובאים, ביחס לחלקן בהיקף היבוא

של הטובין כאמור במשך תקופה קודמת מייצגת ובהתחשב בגורמים המשפיעים או העלולים להשפיע על היבוא של אותם טובין.

(ג) השר רשאי לקבוע בצו המטיל מכסת יבוא, את אופן החלוקה של מכסות יבוא בין מדינות היצוא של הטובין המיובאים שלא בהתאם להוראות סעיף קטן (ב), אם סבר כי מן הראוי לעשות כן בשל קיומו של גידול חריג, בתקופה קודמת מייצגת, בהיקף היבוא של הטובין המיובאים ממדינת יצוא מסוימת ביחס לגידול בהיקף היבוא של הטובין המיובאים ממדינות יצוא אחרות, בהתאם לממצאי הבירור כאמור בסעיף 31(א), ובלבד שהחלוקה כאמור תיעשה באופן הוגן ובנסיבות העניין כלפי מדינות היצוא של הטובין המיובאים.

31.ח. תקופת תוקפו של צו המטיל אמצעי הגנה

צו המטיל אמצעי הגנה כאמור בסעיף 31 יהיה לתקופה של ארבע שנים מיום תחילתו, אלא אם כן נקבעה בצו תקופה קצרה יותר או שהתקופה קוצרה או הוארכה לפי הוראות סימן 1; במניין תקופת ארבע השנים כאמור תבוא בחשבון התקופה שבה היתה מופקדת ערובה זמנית לפי הוראות סעיף 31(ב).

נקבעה בצו המטיל אמצעי הגנה תקופת תוקף העולה על שנה, תיקבע בצו הקלה באמצעי ההגנה המוטל בו, שתחול באופן הדרגתי במהלך תקופת תוקפו.

31.ט. הקלה הדרגתית באמצעי הגנה המוטל לתקופה העולה על שנה

הוראות סעיף 32 יחולו, בשינויים המחויבים, לעניין ערובה זמנית המופקדת לגבי טובין שעליהם חל צו המטיל היטל הגנה כאמור בסעיף 31(ג).

31.ב. חילוט ערובה זמנית

סימן 1: בחינה מחדש והארכת תוקף

נקבעה בצו המטיל אמצעי הגנה תקופת תוקף העולה על שלוש שנים, יבחן הממונה מחדש, במהלך תקופת תוקפו של הצו ולא יאוחר מהמועד שבו חלפה מחצית מהתקופה כאמור, אם יש להשאיר את הצו על כנו, לבטלו או להקל באמצעי ההגנה המוטל בו באמצעות הגדלת התדירות של ההקלה ההדרגתית הקבועה בו, בהתאם להוראות סעיף 31, בהתחשב בשיקולים אלה:

31.א. בחינה מחדש

(1) ההשפעה של אמצעי ההגנה על הענף היצרני המקומי; לעניין זה רשאי הממונה לבחון, בין השאר, את הגורמים והמדדים כאמור בסעיף 31(א);

(2) ההתקדמות ביישומה של תכנית ההיערכות שצורפה לבקשה לקיום בירור בהתאם לסעיף 31(ג).

(א) מי שרשאי להגיש בקשה לפי הוראות סעיף 31(א) רשאי להגיש לממונה בקשה מנומקת, בכתב, להאריך את תוקפו של צו המטיל אמצעי הגנה בשל כך שפקיעת הצו עלולה להביא להמשכם או להישנותם של גידול ביבוא ושל נזק חמור לענף היצרני המקומי.

31.ב. בקשה להארכת צו

(ב) בקשה להארכת תוקפו של צו כאמור בסעיף קטן (א) תוגש לממונה שישה חודשים לפחות לפני מועד פקיעתו של הצו, ולעניין צו שתקופת תוקפו אינה עולה על שנתיים – שלושה חודשים לפחות לפני מועד פקיעתו; לבקשה יצורף מידע בדבר ההתקדמות ביישומה של תכנית ההיערכות שצורפה לבקשה לקיום בירור בהתאם לסעיף 3ג(ג).

(ג) הוגשה בקשה לממונה לפי סעיף זה, יעמוד הצו המטיל את אמצעי ההגנה בתוקפו עד לקבלת החלטה בידי השר לפי הוראות סעיף 3כד.

3כג. טיפול הממונה בבקשה להארכת צו (א) הוגשה בקשה להארכת תוקפו של צו המטיל אמצעי הגנה לפי סעיף 3כב יחליט הממונה, בתוך 21 ימים מיום הגשת הבקשה, אם יש לכאורה יסוד לבקשה.

(ב) החליט הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א), כי אין לכאורה יסוד לבקשה יודיע על כך, בכתב, למבקש, בצירוף נימוקיו.

(ג) החליט הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) כי יש לכאורה יסוד לבקשה, יחולו הוראות אלה:

(1) הממונה יודיע על כך, בכתב, בתוך חמישה ימים מיום החלטתו, למבקש, לצד מעורב, לכל צד מעוניין שצוין בבקשה ולרשות מוסמכת במדינת היצוא של הטובין המיובאים, והעתק מהבקשה ומהחלטת הממונה יצורף להודעה; הממונה רשאי לפרסם הודעה כאמור בסעיף 3ה(ד) הכוללת הזמנה לצד מעוניין שלא צוין בבקשה לפנות לממונה, בתוך שבעה ימי עבודה מיום הפרסום בעיתונים כאמור, בבקשה לקבל, בדרך ובמועד שקבע השר, העתק מהבקשה ומהחלטת הממונה;

(2) מי שקיבל, לפי הוראות פסקה (1), העתק מהבקשה ומהחלטת הממונה, רשאי להגיש את תגובתו, בכתב, לבקשה, בתוך 30 ימים מיום שהומצא לו ההעתק כאמור;

(3) הממונה יבדוק את הבקשה ויעביר לשר את ממצאי הבירור בתוך 155 ימים מיום החלטתו כאמור בסעיף קטן זה.

3כד. החלטת השר בבקשה להארכת צו (א) השר יחליט, בתוך 15 ימים מיום שנמסרו לו ממצאי הבירור לפי סעיף 3כג(ג), בהתחשב בשיקולים האמורים בסעיף 3יג(א), אם להשאיר את הצו המטיל אמצעי הגנה על כנו, להקל באמצעי ההגנה המוטל בו, לבטלו או להאריך את תוקפו בתקופה נוספת, ובלבד שסך כל תקופת תוקפו של הצו לא יעלה על שמונה שנים; החליט השר להאריך את תוקפו של הצו, יחולו לעניין תקופת ההארכה הוראות סעיפים 3ח ו-3יט.

תיקון טעות דפוס

(לפי סעיף 10ב לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948)

1. בחוק הרשויות המקומיות (יועצת לענייני מעמד האישה) (תיקון), התשס"ח-2008, בסעיף 3(4), בסעיף קטן (ב) המובא בו, במקום פסקה (1) צריך להיות:

"(1) הדרגות הצמודות למשרת היועצת לקידום מעמד האישה יהיו מקבילות, לכל הפחות, לדרגות הצמודות כדין למשרת מנהל מחלקה באותה רשות מקומית."

כ"ה באב התשס"ח (26 באוגוסט 2008)

דניאל פרידמן
שר המשפטים

¹ ס"ח התשס"ח, עמ' 628.